

اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت بر شادکامی زنان نابارور شهر رشت

سیده مریم حجتی مقدم (کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد) (نویسنده مسئول)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر درمان مبتنی بر شفقت بر شادکامی زنان نابارور انجام شد. طرح پژوهش از نوع پیش آزمون- پس آزمون می باشد. جامعه ی آماری پژوهش شامل کلیه ی زنان نابارور مراجعه کننده به مراکز درمانی در سال ۱۳۹۷ شهر رشت بود که از میان آن ها ۲۴ نفر به روش نمونه-گیری در دسترس انتخاب شدند. از این تعداد ۱۲ نفر در گروه آزمایش و ۱۲ نفر در گروه گواه به شکل تصادفی ساده- به قید قرعه، گماشته شدند. گروه آزمایش ۱۲ جلسه مداخله مبتنی بر شفقت دریافت کرد. ابزار استفاده شده در این پژوهش شامل پرسشنامه ی شادکامی آکسفورد (AHQ) بود که در آخرین جلسه مداخله شرکت کنندگان به این ابزارها مجددا پاسخ دادند. جهت تجزیه و تحلیل نتایج از روش های آماری توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار نمرات و به منظور کنترل متغیرهای مداخله گر در پیش آزمون از تحلیل کواریانس استفاده شد. نتایج پژوهش بیانگر آن است که میانگین های شادکامی دو گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس آزمون به ترتیب $16/34 \pm 92/33$ ، $14/57 \pm 45/58$ که این مقادیر در تحلیل کواریانس چند متغیری از لحاظ آماری معنی دار است ($P < 0/001$). درمان مبتنی بر شفقت توانسته است میزان شادکامی زنان نابارور را افزایش دهد می توان دلایل این اثر بخشی را به تاکید این درمان بر مولفه های شفقت و مهربانی و از طرف دیگر به مولفه های خاص درمان مبتنی بر شفقت نسبت داد.

کلید واژه‌ها: درمان مبتنی بر شفقت، شادکامی، نابارور

مقدمه

ناباروری، یک تجربه ی استرس زاست و از نظر پزشکی، به عنوان ناتوانی برای بارور شدن بعد از یکسال (یا بیشتر) آمیزش جنسی منظم بدون جلوگیری از حاملگی یا به عنوان ناتوانی برای به دنیا آوردن یک کودک زنده، اگر تعدادی بارداری وجود داشته باشد، تعریف شده است (به نقل از نیکلز، ۱، پیس-)